

Ο ΕΓΩ

Έτυχε κάπου να βρεθού με κόσμο να συναντηθού
από χωρία μακρινά βόρια και κατωκαιρινά
όντιες που φίλος γκαρδιακός σα μάρπας και σαν αδερφός
μας άφησε όλους κι έφυγε και μακαρίτης έγινε.

Ήτα και κάποιος που εγώ τον ήξερα από μορό
απ' όντιες είχε γεννηθεί που δεν εφόριε κα βρακί
και έκανε το μπροφέσορα κι έλεε από καίσαρα
ότι η σκούφια του κρατά για κείνο χάμου δε μαπατά.

Περπάτιε λέου καμαρωτός και σα ντο γάλο κορδωτός
κάποιος λοιπό(ν) με ρώτησε και είπε τι απόρησε
τ' ετούτος δείχνει ευγενής μα δε μαπατεί χάμου στη γης
κι α γκξέρει γράμματα πολλά μου φαίνεται πουλαπετά.

Τι ήξερα εγώ να που για τη σειρία ετουτού
που τον εγνώριζα καλά από τα χρόνια τα μικρά
κι αν ήτα όπως έλεε κι ότι η μόρφωση έρεε
μέσα και όζου απ' το μυαλό και την επούλα με κιλό.

Δε χρειάζεται εγώ να που γιατί θα παραξηγηθού
μα όποιος έχει νου γερό μπορεί να διεί ένα ΕΓΩ
που το καλάμι καβαλά για να πετάξει αψηλά
στα σύγνεφα να ανεβεί και να μη ξανακατεβεί.

Για ν' ανεβείς πολύ αψηλά θέει νάχεις και πλατιά φτερά
κι όχι το σκουποκάλαμο πόναι για κάποιο θάλαμο
να δέσεις ξεσκονόπανο και να ζε λέσι κόπανο
τα ρέστα είναι η κριτική που θε να κάμει η λογική.

Πέτρος Κασιδόκωστας- Ασπалаθρός